

Αγαπητή σύνταξη.

Φίλοι μου κυρίες και κύριοι, αγαπητοί αναγνώστες, εσείς που με διαβάζετε, όπως το ίδιο διαβάζω κι εγώ εσάς, σας δηλώνω, σας ενημερώνω, ότι εγώ θα συνεχίσω να γράφω για να με διαβάζετε και είναι μεγάλη μου τιμή. Καθώς κι εγώ θα σας διαβάζω και θα σας χαίρομαι ώσπου να στραβώθω! Δηλαδή να μη βλέπω! Να μη βλέπω ούτε και ν' ακούω!

Και μια και δε μας περισσεύει χρόνος φίλοι μου και συνομήλικοί μου, μιλήστε φίλοι μου γιατί μας παίρνει το ποτάμι! Μιλήστε τώρα! Μάλλον γράψτε τώρα φίλοι μου. Γιατί εκεί που θα πάμε, όταν έρθει η ώρα, δε νομίζω να έχουμε ευκολίες και πολυτέλειες για γραψίματα και κουβέντες. Κι ελπίζω φίλοι μου να μη μου πείτε τι τα θέλω τέτοια πράγματα και τα μελετάω!

Εκεί που θα πάμε λοιπόν και να με συμπαθάτε που επιμένω, δε θα έχουμε αυτήν την ευχαρίστηση! Να τα λέμε δια αλληλογραφίας. Δηλαδή μεταξύ μας. Να μιλάμε να γράφουμε και να συζητάμε οτιδήποτε ξέρουμε, οτιδήποτε δεν ξέρουμε, κι οτιδήποτε θα μάθουμε εκεί που θα πάμε. Γιατί εκεί όπως λένε αυτοί που ξέρουνε, δεν υπάρχει ευκολιότητα! Δηλαδή διάροια! Δηλαδή εκεί είναι όλα σε ακινησία και σε τέλεια σιγή! Σε τέλεια ησυχία κι αρμονία. Εκεί δεν έχει ομορφιές και ασχήμιες, δεν έχει πλούσιους και φτωχούς, δεν έχει εξυπνους και μουρλούς, έχει μόνο νεκρούς. Αναισθησία πέρα για πέρα! Ούτε όραση, ούτε όσφρηση, ούτε γεύση, ούτε ακοή, αχ αλίμονο ούτε και αφή! Δηλαδή α-

νυπαρξία και πάλι στο ακέραιο και μηδέν στο πηλίκο.

Γιατί ποτέ! Ποτέ και πουθενά δε γύρισε κανείς από κει που είχε πάει όπου κι αν είχε πάει τέλος πάντων. Ούτε ένας ούτε μιά! Να πει και να περιγράψει τις συνθήκες διαβίωσης στο βάθος δύο μέτρων της μαύρης τρύπας!

Ο ΜΠΑΣΤΑΡΔΟΣ !

Είτε καλός ήτανε, είτε κακός ήτανε, είτε χείριστος ήτανε. Γιατί εκεί δεν υπάρχουνε διαβατήρια που αναγράφουν σε ποια θρησκεία ανήκεις, σε ποια χώρα κατοικείς και σε ποιον αστερισμό. Δηλαδή σε πολυθεϊσμό, σε μονοθεϊσμό, σε χριστιανισμό, σε αθεϊσμό, σε υλισμό, σε ιουδαϊσμό, σε μωσαϊσμό και κάθε ...ισμό. Ούτε αν είσαι πεινασμένος ούτε αν είσαι χορτάτος ούτε αν είσαι μαύρος ούτε αν είσαι άσπρος ούτε αν είσαι κίτρινος, ούτε αν είσαι μπάσταρδος!

Και μια και ανάφερα τη λέξη μπάσταρδος φίλοι μου, θα ήθελα να σταθώ για λίγο στο ουσιαστικό-επίθετο

“μπάσταρδος”! Γιατί κατά τη γνώμη μου φίλοι μου, πολλοί από μας, αν όχι όλοι, γνωρίσαμε τη μάνα μας. Αν τη γνωρίσαμε φυσικά. Όμως τι γίνεται με τον πατέρα μας; Δεν είναι πιθανό ο αληθινός μπαμπάς μας να είναι κάποιος περαστικός κατεργάρης ψιλικάτσης; Η κάποιος στρατιώτης κατακτη-

πολιτικός στη βουλή, όπως έγραφε ο τύπος τότε, μάλιστα το θυμάμαι που το διάβασα ο ίδιος, αποκάλεσε όλους όσους ήταν μέσα στη βουλή μπάσταρδους! Γιατί αυτός νόμιζε ότι ήταν καθαρόαιμος!

Η μπασταρδοποίηση λοιπόν συνεχίζει να είναι η φιλοσοφία της διεθνοποίησης! Αν το πάρουμε ιστορικά χρονικά και τοπικά. Αν αυτό επιτευχθεί φίλοι μου, τότε δεν μπορεί παρά να είμαστε και να λεγόμαστε όλοι μπάσταρδοι! Δε θα λεγόμαστε για παρά-

δειγμα αδέρφια και ξαδέλφια. Ούτε δεύτερα ξαδέλφια, ούτε γαμπροί και νύφες και συμπέθεροι από τις δύο τις μεριές. Κι όσοι επιμένουνε και καρτεράνε ότι θα λεγόμαστε αδέρφια, να τους πείτε τα χαιρετίσματα, ότι πλησιάζουμε στην επίτευξη! Που λέει δε θα είμαστε εθνικιστές εδώ και κει. Αλλά θα είμαστε όλοι εδώ και κει μπάσταρδοι! Μπάσταρδοι στο Βοριά, στο Νοτιά, στην Ανατολή και στη Δύση. Και δεν ήμασταν; Δεν είμαστε; Άντε ρε!

**Βίκτωρ Ζωγράφος
Bexley**

Να καταργηθούν τα ψεύτικα ονόματα

Ένας παράξενος, κακός λαός, πάνω στη γη μας, ύπουλα δρώντας και παντού με ψευδονομασίες με φτώχεια, πόνο, δάκρυα, γέμισε τη ζωή μας και των πολέμων έφερε φρικτές δοκιμασίες.

Αν κι είναι βέβαια αργά γιατί ζημιές μεγάλες έγιναν και στο Έθνος μας με τις ψευδονομίες, έφτασε πλέον ο καιρός, νοοτροπίες άλλες, σκληρά να εφαρμόσουμε, χωρίς αντιγνώμιες.

Όλοι να υποχρεωθούν, υπήκοοι, πολίτες, τα εθνικά να έχουνε πλέον ονόματά τους. Έλληνες, Άγγλοι, Ιταλοί και Τούρκοι ή Σημίτες χωρίς βεβαίως να θιγούν τα δικαιώματά τους.

Θα ξέρουμ' έτσι καθαρά ποιός είν' απέναντί μας να μην μιλάμε μ' Έλληνα και βγαίνει Ιουδαίος! Τέλος στα ψευτονόματα και η ανταμοιβή μας θα είναι πως ο κόσμος μας θα γίνει πιο ωραίος.

Τα ψεύτικα ονόματα κρύβουν μισανθρωπιά μεγάλη δολιότητα, σχεδιασμούς του σκότους! Αλήθεια είναι δυνατόν με πλαστοπροσωπεία κάποιοι να απευθύνονται στον ίδιο το Θεό τους;

Ασφαλώς όχι βέβαια. Και στην χώρα μας όμως δυστυχώς πάρα πολλοί Έλληνες, υπήκοοι, χρησιμοποιούν διπλά ονόματα. Ένα ψεύτικο στις दोσοληψίες τους με τους Έλληνες και ένα - το πραγματικό- στις επαφές μεταξύ τους. Αυτό είναι α - πα - ρά - δε - κτο! Να και μερικά παραδείγματα: (Ιωσήφ Μπρόζ = Τίτο - Μωυσή Μωϋσέγιεφ = Γκλιγκόρωφ - Σάιμον Σβάρτς = Σόρρος - Αβραάμ Μπεν Ελεάζαρ = Κίσσιγκερ - Ααρών Αβουρί = Κώστας Σημίτης...) Ας βγάλει ο καθένας τα συμπεράσματά του.

**Ευχαριστώ για την φιλοξενία
Ε. Ταουσάνης**